

Najbolja nada, koju imamo za njihovo približavanje, jest sve prisniji kontakt, što ga protestanti i katolici opet postižu s kršćanskim vrelima. Molitva za jedinstvo s jedne strane, a vjernost Kristovoj nauci s druge strane pravi su koraci za zbližavanje odijeljenih kršćana. Pred ovom perspektivom osjećamo nemoć — jedinstvo možemo iščekivati jedino od milosti Božje.

Priredio **O. F. Carev**

BOŽIČNA LITURGIJA

Najosjetljivija je točka naše liturgijske obnove bez sumnje božićno vrijeme, uključivši u nj i Zornice. Drži li se svećenik novih propisa, svijet ne dolazi gotovo nikako na svoj račun sve tamo do prikazanja. Ako je svećenik u svom podlaganju liturgijskim uputama odveć »revan«, kvari ljudima božićno raspoloženje. Znade se događati da slabiji vjernici ostentativno odlaze iz crkava, a cijeli im je blagdan pokvaren. Za pobožni se svijet može to donekle protegnuti na cijelo božićno vrijeme, pa i na Zornice.

Pokušao sam izaći ususret toj nevolji složivši novi prijevod »Slave«. Taj prijevod, dakako, ne može nitko odobriti bez biskupskih konferencija. Savjet za sprovođenje liturgijske Konstitucije, međutim, predviđa mogućnost inicijative odozgo. Tekstove koje Konferencija odobrava i šalje na potvrdu u Rim, stručnjaci pripremaju, pod biskupskim nadzorom s njima čak i eksperimentiraju. Savjet stavlja biskupskim Konferencijama na srce da s vremenom stvori svaka od njih neki kadar stručnjaka pozvan na to da stalno priprema tekstove i misli na sve eventualne zgone i nezgone u vezi s liturgijskim priručnicima.

Budući da je kod nas ILO-u neku ruku pozvan na takav posao, a »Služba Božja« njegov organ, naumio sam da svoje pokušaje priopćim u tome listu s dva razloga: možda će se naći tko da uoči i dotjera slabe strane ovih tekstova i melodija. Mogli bi se eventualno stručnjaci potaknuti na razmišljanje kako doskočiti našim najvećim liturgijskim teškoćama što nam kucaju na vrata u bliskoj budućnosti, ne bi li se našao način da se naše sasvim izuzetno bogatstvo božićnog i liturgijskog folkloru na kakav zgodan način »kanonizira« i uvede u bogoslužje.

Prilažem prijevod »Slave«

1) Božićne melodije: »Svim na zemlji...« uz dvije srtnje izmjene. U zadnja je dva retka jedna nota radi drukčijega naglaska produžena, a za uzvrat je zadnja nota isto toliko skraćena.

2) Za Zornice može se uzeti melodija: »Visom leteć...« Tu se može melodija zadnjeg retka: »Srca gore, evo zore« dvaput ponoviti, a može se uzeti i izmjena koju sam zapisao i notama. U duhu je te melodije, njom zadahuta, ali produžena. Neka muzičari sude što je zgodnije ili nađu sami još nešto što bolje odgovara.

Držim da su izmjene u prijevodu »Slave« čak manje nego u netom objavljenom prijevodu Kanona u Vjesniku đakovačke biskupije. Evo nedostataka, bar glavnih: »Benedicamus te, adoramus te« u prijevodu je obrnutim redom razvrstano. Uz »Fili« jednom je ispušteno »Domine«. »Unigenitus« je slobodnije prevedeno: »čistog srca porod«. Taj izraz ističe dvostruko rođenje, kao što to čini i latinski, ističe njihovu uzvišenost, ali ne upravo to da je Sin »jedinorođeni«. »Miserere nobis« drugi je puta prevedeno slobodnije: »izbavi nas svojom moću.« Još je jedna slabost prijevoda u tome što zadnja kitica nema nikakvoga sroka. Nisam bio u stanju da ga nađem. Možda će se netko sjetiti kakva zgodnijeg rješenja...

Držim da bi bilo pametno kad bi se liturgijski organi za spremanje tekstova zamislili u činjenicu kako na zapadu kane uvesti u misne formulare liturgijsko pjevanje skroz. To bi potpuno ušutkalo naše crkve! Pjevali bi se psalmi za ulaz, iza poslanice, za prikazanja i pričesti. Pjevala bi se, osim toga, slava, vjerovanje, svet, kanon, Oče naš i Jaganjac Božji. A osim toga bila bi šutnja iza pričesti. Prema tome naše bi Božićne pjesme došle u obzir jedno prije i iza Mise! Naš bi puk to ubitačno dotuklo, pa bi mu dozlogrdilo baš ono što ga sada najviše veseli.

Ovim bih prijedlogom »Slave« htio samo pokrenuti ljude na svijest odgovornosti i na razglabanje, kako bismo možda mogli poraditi o tome da se bez preteških i ubitačnih pokusa prije ili kasnije »kanoniziraju« naše Božićne pjesme, pa i adventne pjesme u Zornicama, tj. da ih unesu u liturgiju, što nipošto nije strano ni Liturgijskoj Instrukciji, niti shvaćanju Savjeta za sprovođenje te konstitucije.

Liturgijsko pjevanje kod nas trebalo bi više prilagoditi potrebama puka. Najteža je točka bez sumnje naša nevolja o Božiću. U to vrijeme točno sprovođenje liturgijskih propisa svakoga našeg čovjeka boli, počevši od samih svećenika, pa do zadnjeg vjernika, osjećao on s Crkvom ili ne osjećao, samo što ove zadnje mnogo teže pogađa, pa stoga trebamo misliti na svijest odgovornosti u toj stvari.

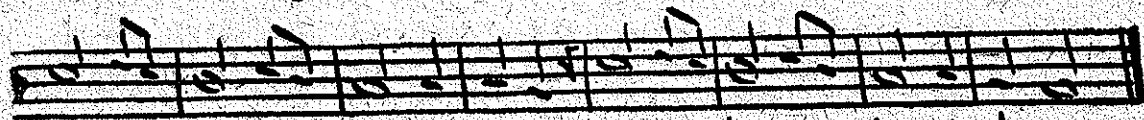
Evo novi tekst s notama.

Sla-va Bo-gu na vi-si-ni.

A na zemlji mir da bude za sve dobrohotne lju-de.

Te-bi o-da-je-mo hval-u, po-klon, bla-go-slov i sla-vu.

Slava : (Bogu na visini):

a na zemlji mir da bude za sve dobrohotne ljude.
 (a na ovoj zemlji dolje mir svem svijetu dobre volje)
 Tebi odajemo hvalu, poklon, blagoslov i slavu;
 zahvalna nam srca zборе veličinu slave tvoje:
 (nek nam zahvala se vine slavi tvojoj u visine)
 (zahvala da od nas pođe silnoj tvojoj diki, Bože)
 Bog si, Gospod, neba vladar, Bože, Oče, svemu kadar!
 Sine Božji, Očev porod, Isukrste, Bog i Gospod:
 Janje Božje, Očev Sine, ti što dižeš (ništiš) grijeh s nizine.
 smiluj nam se. Ti, što skidaš grijehe svijeta, pomiluj nas!
 Jer tek ti si, Isukrste, svet, ti vladar, Gospodin, svevišnji si
 s Duhom Svetim sav u slavlju Boga Oca našeg. Amen.

Vjerovanje:

Vjerujem u jednog Boga, Oca, tvorca svemogućega
 neba, zemlje, pa i svega, za što oko zna il nezna;
 i u jednog Gospodara, Isusa, Jedinca Božjeg

i u Isukrsta, jednog Gospoda, Jedinca Božjeg
koga Otac rodi prije prve zore svih vjekova:
Bog od Boga, odsjev sjaja, pravi Bog od pravog Boga,
porod, istodoban s Ocem, nije stvor, već tvorac svega.
Za naš ljude, za naš spas on siđe s neba. Duh mu Sveti
tijelo satka Marije od Djeve čiste, čovjek posta (brat nam
posta).

Raspetoga za nas Pilat na muke i u grob stavi.
Treći dan po Svetom Pismu uskrsnu, uzade u raj,
sjede Ocu s desne, čeka da u slavlju dođe suditi
živim, mrtvim, i da uzme kraljevstvo što nema kraja.
Vjerujem u Duha Svetog, Gospoda što život daje,
izvor su mu Otac i Sin, s njima dijeli čast i slavu;
uči nas po prorocima; i u jednu Crkvu, svetu,
katoličku, apostolsku, jedno priznanje krštenje
griješima na oprostjenje, čekam uskrsnuće mrtvih,
zatim život vječni. Amen.

S v e t :

Svet je, sav svet, triput svet Gospod, Bog naš, Sabaot,
nebo, zemlja, prepuni slave tvoje, pjevaju
čast hosana višnjemu. Blagoslovljen dolazak
tvoj u ime Gospodnje, čast, hosana Višnjemu.

Jaganjac Božji:

Janje Božje, ti što uze (dižeš, skidaš, ništiš) grijehe svijeta,
smiluj nam se.

Janje Božje, ti što uze grijehe svijeta, smiluj nam se.

Janje Božje, ti što uze grijehe svijeta, mir nam podaj.

R. G.

»Misal za sve dane u godini« odobren je za liturgijsku
upotrebu.

Imamo na skladištu dovoljan broj primjeraka.

Molimo da se novac što prije pošalje da možemo ispu-
niti obaveze prema tiskari.

Preporučite misal vjernicima.

Tajništvo Franj. Vis. Bogoslovije
MAKARSKA